

Ο Αιτωλίας και Ακαρνανίας Δαμασκηνός για την Αποστολική περικοπή της Β' Κυριακής των Νηστειών

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας



Το μνημόσυνο των κεκοιμημένων μελών του Πανευρυτανικού Συλλόγου Αιτωλοακαρνανίας τέλεσε την Κυριακή Β' Νηστειών, 16 Μαρτίου 2025, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνός, ανταποκρινόμενος στην πρόσκληση του Προέδρου, Πρωτοπρεσβυτέρου Ευαγγέλου Φεγγούλη και των Μελών του Συλλόγου.



Ο Σεβασμιώτατος χοροστάτησε στην Ακολουθία του Όρθρου και προεξήρχε στην Αρχιερατική Θεία Λειτουργία στον Ιερό Ναό Αγίας Παρασκευής Αγρινίου, όπου εκκλησιάσθηκαν τα μέλη του Συλλόγου και πλήθος κόσμος, μεταξύ των οποίων ο Βουλευτής Αιτωλοακαρνανίας κ. Θανάσης Παπαθανάσης και ο πρώην Βουλευτής Ευρυτανίας κ. Δημοσθένης Τσαμάκης, Αντιπρόεδρος του Συλλόγου.



Κατά το κήρυγμά του, ο Μητροπολίτης κ. Δαμασκηνός ανέλυσε την αποστολική περικοπή της ημέρας και ανέφερε τα εξής: «Το κουράγιο και την αντοχή των δυνάμεων ενός αθλητή τα ενεργοποιεί η επιθυμία της κατακτήσεως ενός επάθλου. Και εάν ένας αθλητής του σώματος υπομένει σκληρή προπόνηση και ξοδεύει και

την τελευταία ικμάδα των δυνάμεών του, προσδοκώντας ένα υλικό βραβείο, πόσο μάλλον ένας αθλητής της πίστεως έχει λόγους να δαπανήσει με προθυμία το σύνολο των ψυχοσωματικών του δυνάμεων, προσδοκώντας ένα αιώνιο βραβείο!



Αυτή την συσχέτιση του αθλητή του σώματος με τον αθλητή του πνεύματος χρησιμοποίησε ο ίδιος ο Απόστολος Παύλος, προσπαθώντας να προσφέρει στους ακροατές του καθημερινές εικόνες, προκειμένου να κατανοήσουν πνευματικές αλήθειες. «Δεν γνωρίζετε – γράφει στην πρώτη επιστολή του προς τους Κορινθίους – τί συμβαίνει με αυτούς που αγωνίζονται στο στάδιο; Όλοι τρέχουν, ένας όμως παίρνει το βραβείο. Έτσι και εσείς, να τρέχετε με ενθουσιασμό και επιμονή τον δρόμο της αρετής, για να κερδίσετε όλοι, και όχι ένας μόνο, το βραβείο».



Και συνεχίζει: «Ξέρετε, βέβαια, ότι οι αθλητές στερούνται εκούσια τα πάντα, για να πάρουν έναν φθαρτό στέφανο, εμείς όμως, για να πάρουμε από τον Θεό έναν άλλο άφθαρτο στέφανο».



Ακούσαμε σήμερα την Αποστολική περικοπή, η οποία βρίσκεται στο πρώτο κεφάλαιο της επιστολής του Αποστόλου Παύλου προς Εβραίους. Οι ερμηνευτές των Γραφών θεωρούν πως η Επιστολή αυτή περιλαμβάνει με τρόπο υπέροχο όλη την θεολογία του μεγάλου Αποστόλου. Ποιό είναι το θέμα της περικοπής; Η θεότητα του Ιησού Χριστού και η σωτηρία που προσφέρει η συμμόρφωση με τον λόγο Του.



Γνωρίζει ο Παύλος την ευσέβεια των ομοθρήσκων του Εβραίων. Γνωρίζει με πόση δίψα ανέμεναν, όπως όλες οι γενεές της Παλαιάς Διαθήκης, τον ερχομό του Μεσσία. Σε αυτήν την ευσέβεια και σε αυτήν την ανυπομονησία έρχεται λοιπόν να απαντήσει με την νέα διδασκαλία της αγάπης και να τους διαβεβαιώσει πως, αυτό που περίμεναν, έχει ήδη πραγματοποιηθεί. Από το πρώτο κιόλας κεφάλαιο της Επιστολής, αγωνίζεται να πείσει τους παραλήπτες της, και γενικότερα όλους τους ακροατές του, παλαιούς και σύγχρονους, πως ο Ιησούς Χριστός είναι ο μόνος και ο αληθινός Υιός του Θεού, φύση από την Θεϊκή φύση και φως από το υπέρλαμπρο και ανέσπερο Θείο φως.



Και επειδή, εκείνο τον καιρό, είχαν αρχίσει να εμφανίζονται στην Εκκλησία κάποιες περίεργες διδασκαλίες για θεϊκή δύναμη που δήθεν κατέχουν πνεύματα και άγγελοι, αναφέρει ο Απόστολος Παύλος στον ενδέκατο στίχο της σημερινής περικοπής: «Σε ποιόν άραγε από αγγέλους έχει πει ποτέ ο επουράνιος πατέρας: Κάθισε εις τα δεξιά μου, μέχρις ότου όλοι σου οι εχθροί θα γίνουν υποπόδιο πάνω στο οποίο θα πατούν τα πόδια σου, όπως αναφέρει ο ψαλμός του Δαβίδ; Σε κανέναν, παρά μόνον στον Μονογενή Υιό Του, τον Ιησού Χριστό».



Εάν λοιπόν, όπως διδάσκει ο Απόστολος Παύλος, με τόσο σεβασμό υπάκουαν οι Εβραίοι τους Πατριάρχες και τους Προφήτες όπως τον Μωυσή, ο οποίος

κατέγραψε στο Όρος Σινά την Παλαιά Διαθήκη, πόσο μάλλον θα έπρεπε τώρα να σέβονται και να υπακούν τον ίδιο τον Υιό του Θεού που έζησε ως άνθρωπος και σφράγισε με το αίμα Του την Νέα Διαθήκη ανάμεσα σε Θεό και ανθρώπους; Αλλά και εμείς, σήμερα, εάν τόσο συχνά χρησιμοποιούμε και βασιζόμαστε στους λόγους και στις απόψεις απλών ανθρώπων του διαδικτύου ή των μεσών μαζικής ενημερώσεως, νομίζοντας πως ακούμε απόλυτες αλήθειες, με πόση μάλλον προσήλωση θα έπρεπε να σεβόμαστε και να υπακούμε τον θείο λόγο που ακούστηκε από το στόμα του Χριστού μας; Με πόση προσοχή και με πόση συνέπεια θα έπρεπε να προσαρμόζουμε την ζωή μας στα θεία Του διδάγματα, τα οποία οδηγούν στην σωτηρία της ψυχής μας και στην κληρονομιά της αιώνιας ζωής; Πως θα αποφύγουμε την απολογία για την αμέλειά μας να μελετούμε διαρκώς το Ευαγγέλιο, όταν μάλιστα, η αμέλεια αυτή, βάζει σε κίνδυνο την είσοδό μας στη Βασιλεία των Ουρανών;



Ακόμη, όμως, και στην επίγεια ζωή μας, όπως διδάσκει ο Απόστολος των Εθνών, είναι δυνατόν να γευθούμε την υπερκόσμια χαρά της Βασιλείας και την λυτρωτική απελευθέρωση από τον φόβο του θανάτου, αρκεί να θέσουμε ως πυξίδα στις σκέψεις και τις πράξεις μας τα λόγια και το παράδειγμα του Χριστού. Στο σημερινό Ευαγγέλιο, μετά την Αποστολική περικοπή, ακούσαμε για τον παραλυτικό στην Καπερναούμ, ο οποίος, με την συνδρομή των φίλων του, βρέθηκε κοντά στον Μεγάλο Διδάσκαλο και έζησε το θαύμα της αναγεννήσεως του σώματός του. Ανάλογο θαύμα αναγεννήσεως της ψυχής του αξιώθηκε και ο Απόστολος Παύλος, όταν αντίκρισε τον Εσταυρωμένο στο όραμα της Δαμασκού. Στην ίδια αναγέννηση καλεί και εμάς, μέσω της πίστεως και της μετανοίας. Για τον λόγο αυτό, η προς Εβραίους Επιστολή δεν περιλαμβάνει μόνον θεολογικές αλήθειες, αλλά και

πρακτικές συμβουλές για την καθημερινότητα. Ιδιαίτερα μάλιστα προτρέπει να εγκαταλείψουμε τον δρόμο των φθαρτών και μάταιων απολαύσεων του κόσμου τούτου και να αναζητήσουμε την πνευματική εμπειρία που διαρκώς μας προσφέρει η Εκκλησία μας, μέσω της πνευματικής ασκήσεως και του ελέγχου των αμαρτωλών επιθυμιών μας. Αυτός είναι ο δρόμος που εξαγιάζει τον άνθρωπο και τον κάνει μέτοχο μιας επουράνιας και ανεκλάλητης χαράς.



Ο καταναλωτισμός γνωρίζει πως να μας κολακεύει, προσφέροντάς μας εντυπωσιακές μικροχαρές, χωρίς όμως βάθος και με πολύ μικρή διάρκεια. Αντίθετα, η Εκκλησία μας υπόσχεται αληθινή και διαρκή χαρά και μας υποδεικνύει τον τρόπο να την αποκτήσουμε.



Τέτοιο τρόπο αποτελεί και η Μεγάλη Τεσσαρακοστή. Τρόπο εγκρατείας, εσωτερικής συγκεντρώσεως, ελέγχου των επιθυμιών μας και απομακρύνσεως από την διάσπαση που προκαλεί διαρκώς η καθημερινότητα. Όντως, δεν είναι εύκολο το εγχείρημα. Οι πειρασμοί είναι πολλοί και οι ανθρώπινες δυνάμεις μας συχνά εξασθενούν. Γι' αυτό και σήμερα, ως πηγή ενδυναμώσεως, ο Απόστολος Παύλος υψώνει ενώπιόν μας το μέγα βραβείο, το μέγα έπαθλο του πνευματικού αγώνα, που δεν είναι άλλο από την απόλαυση της Χάριτος του Χριστού και της ενώσεως μαζί Του.

Τί περισσότερο να επιθυμήσει ο άνθρωπος, όταν ο Χριστός κατοικήσει στην ψυχή του; Ποιά μεγαλύτερη χαρά μπορεί να γευθεί η ανθρώπινη ύπαρξη από την συμμετοχή της στο Πάθος και την Ανάστασή Του; Ποιά κοσμική δύναμη μπορεί να μας καταβάλει, όταν αισθανόμαστε διαρκώς δίπλα μας την παρουσία του Κυρίου των δυνάμεων, ο Οποίος έγινε άνθρωπος και περπάτησε ανάμεσά μας; Ποιός ήταν ο σκοπός Του;



© Γραφείο Τύπου Ι.Μ.Α.Α.

Να βρεθούμε ξανά στην αγκαλιά Του και να απολαύσουμε τα δώρα της αιώνιας ζωής, που όρισε για μας από την πρώτη στιγμή της δημιουργίας μας. Αυτή η προσδοκία ας μας ενδυναμώνει μέχρι να βρεθούμε όλοι μαζί ενώπιον του κενού μνήματος της Αναστάσεώς Του».

Περισσότερες φωτογραφίες:



© Γραφείο Τύπου Ι.Μ.Α.Α.







